

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Fkf.326/2013/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év december hó 10. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előre kitervelten, nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntette miatt **I. r. vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 10.Fk.237/2012/56. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Az I. r. vádlott terhére rótt emberölés bűntettének jogszabályi hivatkozását a 2012. évi C. törvény 160. § (1) és (2) bekezdés b) pontjaként jelöli meg, ugyanakkor a cselekményét a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint is minősíti.

Megállapítja, hogy I. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

Az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben egyebekben helybenhagyja.

Az I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 22.860,- (huszonkettőezer-nyolcszázhatvan) forint bűnügyi költséget I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék 10. Fk.237/2012/56. számú 2013. június hó 20. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlottat a Btk. 166. § (1), (2) bekezdés b) pontja szerinti emberölés bűntette miatt 20 évi fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt beszámította a kiszabott büntetésbe, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az elsőfokú ítélet ellen I. r. vádlott és védője fellebbezést jelentett be felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

Az elsőfokú ítélet II. r. vádlott tekintetében is marasztaló határozatot tartalmazott, de az ítélet első fokon jogerőre emelkedett, így e terheltet a másodfokú felülbírálat nem érintette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 1012/2012/5. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését módosított tartalommal elsődlegesen a kiszabott büntetés enyhítése, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében tartotta fenn. A védenca lopási szándékát nem vitatta, de álláspontja szerint a II. r. vádlott ellentmondásos vallomásra és a tanúk előadására alapított tényállás nem kellően felderített, és a két tárgyalási napon befejezett ügy nem korrigálta a nyomozás hiányosságait.

Az ügyész a nyilvános ülésen az átiratot akként pontosította, hogy a vádlott terhére az élet elleni bűncselekmény minősítő körülményei között az előre kiterveltség és a különös kegyetlenség megállapítását is indítványozta; továbbmenően a Btk. 2. § alkalmazásával az új, elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazását szorgalmazta, figyelemmel a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos kedvezőbb szabályokra.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán is tagadta a sértett megölését, és azt hangsúlyozta „gyorstalpaló” ítéletet kapott, amely egy befolyásolható fiatal lány kikényszerített vallomásán alapul.

A védelmi fellebbezés nem volt alapos, az ügyész jogi minősítésre vonatkozó indítványa azonban helytálló volt.

A Fővárosi Ítéltábla a kizárólagos védelmi perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, felhasználta, az ítéletében felsorolta, megfelelően értékelte és mérlegelte, és az indokolási kötelezettségét is alaposan, kellő részletességgel teljesítette.

A kiemelt ügyek tárgyalására vonatkozó szabályokat, a szigorú határidőket betartotta, így az eljárást soron kívül, az előírt határidőben lefolytatta, és a speciális kihallgatási sorrendre is figyelemmel volt.

Ezért a vádlott kifogása - bár meglepő - de nem alapos.

Azt elsőfokú bíróság I. r. vádlott tagadó vallomását nem fogadta el, védekezését a felderített bizonyítékok nem támasztották alá. Ellenben II. r. vádlott vallomásai az

eljárásban egyre bővülő, de egymást kiegészítő, egymásra épülő és összhangban álló információkat tartalmaztak, amelyeket a tárgyi bizonyítékok, a személyi bizonyítékok és az orvosszakértői vélemény adatai egyaránt alátámasztottak és megerősítettek. Az elsőfokú bíróság e bizonyítékokat nemcsak felsorolta, de egyenként is értékelési körébe vonta és egymással is behatóan összevetette, abból a megfelelő és logikus következtetéseket levonta.

A II. r. vádlott vallomásai között mutatkozó ellentétre a két vádlott lefoglalt levelezése magyarázatot adott, de II. r. vádlott is elmondta, hogy védeni kívánta az I. r. vádlottat, ezért tett egy alkalommal magára nézve terhelő vallomást.

Az elsőfokú bíróság alaposan és lelkiismeretesen megvizsgálta a II. r. vádlott előadásait és precízen összevetette a további bizonyítékokkal. A bizonyítási anyag értékeléséről gondosan számot adott.

Nem tévedett abban, hogy a felderített bizonyítékok nem támasztják alá, hogy a II. r. vádlott lett volna az élet elleni bűncselekmény tettese. A II. r. vádlott az I. r. vádlottat próbálta védeni, és az elkövetés körülményei inkább vallanak férfira a szakértői vélemény szerint, mint egy 15 éves lányra.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján annyiban kell kiegészíteni, hogy

- a sértettnél megállapítható volt egy diszkrét korom belehelés, amelynek csekély halálloki szerepe volt.

Ez a kiegészítés részben az ítélet indokolásának 11. oldaláról való áthozatal, egyebekben pedig az orvosszakértői vélemény tartalmára alapított megállapítás.

Az ítélet tényállása e kiegészítés mellett már mentes a hibáktól és hiányosságoktól, megalapozott és ezért a másodfokú eljárásban is irányadóan a felülbírálat alapját képezi.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére és helyesen róta fel I. r. vádlott terhére a tettesként elkövetett emberölés büntetét.

Azt is helyesen állapította meg, hogy a vádlottakat nyereségvágy vezette, ennek indokait részletesen kifejtette, a minősítő körülmény fennállását megfelelően és törvényesen megindokolta, annak megisméltése szükségtelen.

Abban azonban tévedett, hogy nem találta megállapíthatónak az előre kiterveltséget és nem ismerte fel a bűncselekmény különös kegyetlen elkövetési módját.

Az ítéltábla egyetértett az ügyésszel a jogi minősítés pontatlanságát illetően.

Az elsőfokú bíróság jogi értékelése nem került megfelelően kifejtésre és nem is helyes az előre kiterveltség elvetése kapcsán. Az előre kiterveltséget tervszerű és céltudatos magatartás jellemzi. Az ölési cselekmény átgondolása és az elkövetés szakaszainak mérlegelése valamint a mérlegeléshez szükséges idő eltelte lényeges és vizsgálat alá vonandó körülmények.

Az irányadó tényállás és a bírói gyakorlat kialakított rendje szerint a vádlottnak a sértetthez történő utazása során megfelelő idő eltelt ahhoz, hogy mérlegelje a helyzetet. I. r. vádlott tervezgetett, miközben hosszasan úton voltak, továbbá magához vette az élet elleni bűncselekmény elkövetésének végrehajtásához szükséges eszközt. Nem volt alapos oka azt gondolni, hogy a sértett nem tartózkodik otthon, amelyet a házba való behatolás eltervezett módja is egyértelművé tesz. A terv kialakulása és a terv szerinti végrehajtás között eltelt a bűncselekmény megfontolásához szükséges idő, és az erre vonatkozó adatokat az ítélet történeti tényállása hiánytalanul tartalmazza.

Erre figyelemmel nem volt megfelelő ok e minősítő körülmény elvetéséhez, de az ítélet tábla ezt megállapította.

Abban is tévedett az elsőfokú bíróság, hogy nem róta fel I. r. vádlottnak az emberölés különös kegyetlen elkövetési módját, mint további minősítő körülményt.

Az irányadó tényállás tartalmazza, hogy I. r. vádlott az eszméletét vesztő, de még élő és halálhörgést hallató nagymamájára ruhákat dobott és azt megnyújtotta. Azt is rögzíti a tényállás, hogy ekkor még a sértett keringése és légzése bár igen alacsony szinten, de megtartott volt. A szakvéleményből kitűnően - ezt egyébként az ítélet indokolása rögzíti - a halál közeli állapotban még nagyon diszkrét korom belehelés is bekövetkezett. E körülményeket együtt értékelve és szem előtt tartva, hogy a különös kegyetlen elkövetési mód megállapításának nem feltétele, hogy a sértett tudata átfogja az átlagost meghaladó szenvedését, elegendő az embertelen, gátlástalan, az emberi mivoltból kivetközve végrehajtott cselekmény megállapításához. Azzal, hogy a vádlott a még élő nagymamáját felgyújtotta - neki tűzhalált okozott - megvalósította az élet elleni bűncselekmény különös kegyetlenséggel való elkövetését. E minősítő körülmény nem kívánja meg, hogy a sértett az égés következtében veszítse el az életét, elegendő, ha még élő állapotban kezdi az égést elszenvedni. A sértettet az eszméletlensége egyébként is megakadályozta a vele történtek teljes észlelésében, de ez a fentiekben kifejtettek szerint nem változtat a bűncselekmény büntetőjogi megítélésén.

A fentiek okán a másodfokú bíróság a különös kegyetlen elkövetési módot is felróta I. r. vádlottnak, így a terhére rótt élet elleni bűncselekmény háromszorosán is minősített emberölés büntette.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta új anyagi jogi szabály, a 2012. évi C törvény lépett hatályba, ezért a Btk. 2. § alapján meg kellett vizsgálni, hogy I. r. vádlott tekintetében melyik jogszabály alkalmazásának a törvényi feltételei állnak fenn.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele változatlan, azonban a vádlott nem kizárt a feltételes szabadság kedvezményéből és e tekintetben kedvezőbbek a Btk. általános részének rendelkezései. Nevezetesen az elbírálás idején hatályos szabályok szerint a vádlott legkorábban a büntetése 2/3 részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, ezért az új törvény alkalmazásának volt helye.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vette számba a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító körülményeket és abban sem tévedett, hogy a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülmény nincs. További súlyosító körülményként kell értékelni a korábban kifejtettek szerint a cselekmény többszörösen minősülését, ugyanakkor mellőzni kellett az elkövetés utáni embertelen magatartást, mert a sértett felgyújtását a másodfokú bíróság minősítő körülménynek értékelte. Az elsőfokú bíróság a kiszabható büntetések közül a határozott ideig tartó szabadságvesztést alkalmazta a határozatlan idejűvel szemben, és a beállt súlyosítási tilalom a másodfokú bíróságot köthette, ezért a további minősítő körülmények ellenére sem érinthette az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A másodfokú bíróság rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött idő továbbmenő beszámításról és kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be. 372. §-án alapszik, és a Be. 386. § kizárja a további fellebbezés lehetőségét.

, 2013. év december hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 10.Fk.237/2012/56. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Fkf.326/2013/12. számú ítéletében foglalt változások mellett I. r. vádlottal szemben 2013. december hó 10. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év december hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl: